

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Slovenska resolucija v budgetnem odseku.

Resolucija, katero je v budgetnem odseku slovenski poslanec dr. Vošnjak predlagal, glasovanje o kateri se je pa, kakor smo včeraj poročali, odložilo, glasi se v vsej svojej slovenskej pohlevnosti tako-le:

„Vlada se pozivlje, naj na srednjih šolah, vzdrževanih od države na Kranjskem, spodnjem Štajerskem, Koroškem in v Primorskih deželah za učence slovenske narodnosti uvede slovenski jezik kot učni jezik, a pri tem naj se daje priložnost naučiti se temeljito nemškega jezika, če treba s predavanjem nekaterih učnih predmetov v tem jeziku v višjih razredih.“

In da še nemški tekst te resolucije priložimo, glasi se:

„Die Regierung wird aufgefordert, an den vom Staate erhaltenen Mittelschulen in Krain, südsteiermark, Kärnten und den kistenländischen Provinzen für die Schüler slovenischer Nationalität die slov. Sprache als Unterrichtssprache einzuführen, dabei aber denselben die Möglichkeit zur gründlichen Erlernung der deutschen Sprache nöthigenfalls durch den Vortrag einzelner Lehrgegenstände in dieser Sprache in den obern Klassen zu bieten.“

Niso li te naše narodne terjatve skromne in preskromne? Da se nam ne bi očitalo, kakor se nam neprenehoma očita, da hočemo „potrebno“ nemščino izriniti in izbaciti iz šol, naglašena je nemščina in nje nauk v resoluciji še posebno in s tacim naglasom, da bi moral vendar tudi vsak pravičen Nemec, če ima še tako samoljubje in še tak nagon arivati nam Slovanom svoj jezik, — zadovoljen biti. Pa kaj vidimo? So li Nemci pritrtili tej pohlevnej resoluciji? Ne, temuč za vrstjo so

vstali v odseku in proti njej govorili jeden tako drugi tako.

Tu vam je precej prišel nemški poslanec dr. Schaup in rekel, da je izvedenje take resolucije zavoljo tega težko, ker se nemških učencev ne more siliti udeležiti se uka v slovenskem jeziku, katerega niso zmožni in ga ne umejo. — O nemška logika in nemška pravičnost! Zavoljo tega, ker je pri nas na Slovenskem mej 100 prebivalci 5 Nemcev in 95 Slovencev, morajo zarad teh 5 Nemcev naše šole nemške biti tudi za 95 Slovencev. Resolucija terja izrekoma le za učence slovenske narodnosti slovenski uk. Ali ker je nekoliko Nemcev mej nami, moramo se še mi Slovenci samo nemško učiti. Na to se ima ozirati, da 5% Nemcev slovenski ne ume in se torej ne sme siliti slovenščine učiti, če prav v slovenskej deželi živi. Ali na to se nij nič ozirati, da 95% Slovencev nemški ne ume, temuč siliti se mora učiti se na podlogi tujega jezika tuj jezik, domačega svojega pa v kot poriniti. In to poslednje je jedini in pravi namen liberalnih Nemcev.

Pa ne le, da nam Nemci ne privoščijo nobene narodne pravice, kadar jo terjamo mi Slovani v Avstriji, da nam ne dadó nobene prilike, da bi se tudi naš domači slovanski jezik gojil poleg tujega nemškega, še tako brezozirni in podli so, da se kar nesramno norca delajo iz nas pri tacih prilikah. Prav tako ravnajo kakor volk v basni. Šel je volk pit na potok, a pod njim na potoku je hotela pit tudi krotka ovca. Volk jej nij dal rekoč: ti mi vodo kališ, in nij si dal dopovedati, da voda navzdol teče, ne navzgor, da če je kdo, ki vodo kali, je le on sam. Nemški poslanec Heils-

berg je namreč na Vošnjakovo resolucijo v odseku odgovarjal, da so prav za prav Nemci tista narodnost, s katero se najbolj grdo ravná v Avstriji. Vse imajo; njih jezik vlada ne pri njih samih (reveži ošabni za to ne znajo po navadi več kot jednega svojega) ampak z njim so tudi nam, ki jih ne maramo, za jeroba postavljeni. Pa pravijo, da so oni zatirani, ne mi! Nehčemo tem „liberalnim“ Nemcem dostojnosti razlagati, ali tega pa nehčemo pustiti, da ne bi jim rekli, kako neblago ali surovo je onega še zasmehovati, katerega narodno tlačijo.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj dné 17. februarja. Denašnja „Wiener Zeitung“ prinaša imenovanje barona Conrad-Eybesfelda za naučnega ministra, in viteza Kriegsaua za finančnega ministra.

V budgetnem odseku je bila sprejeta sledeča resolucija dr. Vošnjaka: Vlada se pozivlje, naj učiteljski pripravnišči v Ljubljani in v Mariboru, ker sta namenjeni za slovenske ljudske šole, uredi po tem njiju namenu tudi glede jezika, tako, da se uvede slovenski jezik kot učni jezik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. februarja.

Kakor naš dunajski telegram poroča in tudi telegram denašnjega tukajšnjega uradnega lista potrjuje, rešena je vendar enkrat ministerska kriza, ki nas je tako dolgo razburjevala. Pridržujemo si več o tem reči v juternjem listu. Uže zdaj pa lahko izjavimo, da s

Listek.

Objektivno in subjektivno.

IX.

Kadar me pohvalite, gospa, enomalo, da dobro pišem, mi to godi nekako, ker me razen vas itak še nij nihče pohvalil zarad mojih objektivno-subjektivnih pisem, katerih se je nabralo uže dokaj. Škoda, da ne udari kdo po meni subjektivno v katerem listu, znabiti bi potem dobil priznavajočih pisem nekoliko, od duhovnih in posvetnih gospodov, tako pa sem se čisto pogreznil v pozabljivost, in ako se ne bi sam oglasil, še vedel ne bi nikdo pri vas na Slovenskem, da sem in da živim.

To je dobra moja lastnost, da še živim in da se ne dam, ker drugače ne bi bilo mene in mojih objektivnih pisem tudi ne bi bilo, ako bi se bil jaz dal predlanskem, ko mi je bil doktor medicine podpisal popotni list na

drugi svet, ter me je bil uže spravil objektivno v penzijo.

Objektivno, pravim, ker subjektivno nijsem hotel otiti v penzijo, ampak postavil sem se na noge, pa sem začel zopet hoditi po svetu, a doktora je bilo potem sram enomalo, ker sem jaz brez vsacega ozira na njegovo avtoriteto medicinsko kot jurust protidokaz doprinesel, in nijsem hotel umreti, kakor je bil doktor medicine po svojem najboljšem znanji in uverenji zaključil in povedal, da moram.

Včasih je dobro, če je človek jurist, pa dobi pravdo proti medicinarju, kakor sem jaz zmagal medicine doktorja, ter postavil medicinskemu dokazu nasproti protidokaz juridički.

Sedaj, ko sem tako slavno premagal medicinsko znanost, imam precej več korajže, nego sem je imel kedaj poprej, kar prihaja od tod, ka sem se vadil gledati smrti v obraz in šteti dneve, kateri so uže medicinsko-matematički sešteti in zmerjeni bili do poslednjega zdihljaja.

Če se človeku kaj tacega zgodi, kakor se je zgodilo meni, potem se nij čuditi, ako postane kdo sarkast, kakor vi pravite, da sem sarkast, kar pa nijsem po subjektivnem svojem mnenji, ampak če vi, milostiva, hočete in rečete, da sem, potem pa sem, kaj bi se človek kregal z — žensko, katera ima vsaka svoj „perpetuum mobile“, kakor sem onkrat rekel, in denes zopet rečem, da ga ima.

Najprej me pohvalite, da dobro pišem, potem pa pravite, da je moje pero hujše nego najhudobnejši ženski jezik, pa da bom še „slaven“ postal zavoljo svojega sarkazma.

Slaven bi uže rad postal, zakaj pa ne, ali vi ste menda hotela reči: „berüchtigt“ ne „berühmt“, a to je razlika precej velika in tak ne bi rad postal, kakor pravite da bom, če bom še pisal o ženskej starosti in o jeziku, kateremu se pravi po latinski „perpetuum mobile“.

Ta izraz sem upotrebil čisto objektivno, še mislil nijsem na kateri subjekt s takovim

Kitajskem jezici pesen, katera ga tako povečuje: „Garibaldi je umrl! Hrabri sin Italije je živel dovolj dolgo, da je videl sad svojim trudom. Prvi v krasnej hiši svobode je imel vedno pripravljena meč in peró, kjerkoli so vladali tirani. Njega čast nij bila oskrunjena nikdar; kakor lev je bil v boji, v miru zopet plemenitaš, vedno oprezen kje mu bode prelomiti železno vladarstvo tlačanstva. On je zdaj ostavil svet, toda njega življenje — luč na svetilniku, se bode svetilo še v prihodnjih vekovih, kakor tudi njega vodstvo k pravu svobode.“

* (Zopet požar na kolodvoru) v Solnogradu je nastal zadnjo soboto v jutro; avstrijsko kolodvorsko poslopje, katero se je pri zadnjem požaru rešilo, je zdaj polnem pogorelo. Škode je 50.000 gl.; kako je ogenj nastal, ne ve se še.

* (Davki od klavirjev.) Mestno zastopništvo v Düsseldorfu namerava uvesti davek za klavirje. Nedavno so zatorej prešteli in uradno zabeležili vse klavirje v mestu. Oj, srečna Nemčija! —

* (Kakšnim načinom se je nekdo znebil neveste.) Mlad francoski grof se je bil zaročil s hčerjo visokoaristokratske in konservativne obitelji, ali skoraj se je pokesal in želel je čim preje pretrgati to zvezo. V to svrhu je nekega večera prišel obiskat svoje zaročnice obitelj. Sedši za klavir je pričel igrati — marseillaiso. Markizo je udarila pri poslušnji tega komada kap, nevesta je pala v nezavest in oča je zetu ukazal, da nigdar več ne stopi črez prag njegove hiše.

* (Kakó ameriške novine množé število svojih naročnikov.) Izdatelju novinam v Ameriki je prišlo na um, da možkim svojim naročnikom ponudi v nagrado mlade dame. V ta namen je dobil od sto in sto dam naslove in fotografije. Kadar se dakle mož naroči na oni list, dobode nekako srečko in o koncu leta zadene pri žrebanji morebiti kakšno prav ljubeznjivo soprogo. Tako so možje v Ameriki vsekako preskrbljeni z ženami, samo če so plačali vso naročnino in mladim damam nikakor nij treba imeti potov in troškov, da si dobé moža. Se ve, da so ženske zadovoljneje v tem pogledu negoli neoženjeni mladeniči. V teh novinah je polno najkrasnejših popisov lepote dam, katere so namenjene v nagrado naročnikom in ker one same hvalijo ondi svoje dražesti, ne smemo dvojiti, da bi njih besede ne bile góla istina.

Eksekutivne dražbe

19. sveč. Janez Golobič (2) iz Dolža (750) v Novem mestu; Janez Lekan (1) iz Rovt (3920) v Logatcu; Luka Nagode (1) iz Ravnika (3250) v Logatcu; Lorenc Lekan (1) iz Rovt (3198) v Logatcu; Tomaž Uršič (1) iz Dolenjega jezera (1970) v Logatcu; Franc Bajt (1) iz Plan ne (650) v Logatcu; Anton Opet (1) iz Cerknice (2610) v Logatcu; Jože Golobič (2) iz Dolenje Težke vode (1750) v Novem mestu; Jaka Simčič (3) iz Mrzlega polja v Postojni; Jože Zelko (3) iz Narina v Postojni; Matej Mesojedec (1) iz Bruhane vasi (1787) v Laščah; Franc Jerše (1) iz Smihela (2200) v Žužembergu; Anton Hren (3) iz Zagorice v Laščah; Janez Črne (3) iz Kokrice (3932) v Kranji; Martin Kastelic (1) iz Hudega (1200) v Zatičini; Franc Zaplata (1) iz Pokojnice (1960) v Zatičini; Luka Žakelj (3) iz Godovčice (3460) v Idriji.

Umrli so v Ljubljani:

13. februarja: Ivan Šeš k. delavec sin, 11 m., na opekarske cesti, št. 8, za difteritis — Anton Kocmur, delavec sin, 8 m., na kariovske cesti, št. 14. — Janez Kun, dijak 8. gimnazijanskega razreda, 18 let, pri škofiji, št. 14. za pljučno tuberkulozo. 14. februarja: Elizabeta Zupanec, zasobnica, 79 let, na trnovskem pristanu št. 8, za vodenico. V deželnej bolnici 10. februarja: Jakob Bučar, kajzarja sin, 13 l. 12. februarja: August Košenina, delavec, 33 l., za utrpnenj. m po epilepsiji. 13. februarja: Peter Stupeca, gostač, 79 let. — Katarina Mazovnik, gostaška, 48 let, za pljučno tuberkulozo.

Tujci.

15. februarja: Pri Slonu: Mandl, Macht iz Dunaja. — Dr. Rendič iz Dalmacije. — Ramovž iz Poljan. — Someregger iz Beljaka. Pri Malléi: Hueber iz Dunaja. — Blachna iz Ribnice. — Bergman iz Ceja. Pri avstrijskem cesarji: Fischer iz Trsta.

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Dunajska borza 16. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gl.	50	kr.
Enotni drž. dolg v bankovcih	71	25	
Enotni drž. dolg v srebru	72	25	
Zlata renta	85	05	
1860 drž. posojilo	129	75	
Akcije narodne banke	837	—	
Kreditne akcije	304	—	
London	116	95	
Srebro	—	—	
Napol.	9	34 1/2	
C. kr. cekini	5	53	
Državne marke	57	6	

Vtorek dné 17. februarja 1880

čitalniškej restavraciji
koncertna pevska soareja
prvih dunajskih veselih bratov
J. METZ z družbo.
Začetek ob 1/2 8. uri. (52)

Štev. 1871.

(51-1)

Razglas.

Zalaganje kamnoseške potrebščine iz tržanskega kamena in delo pri napravi hodnega tlaka na starem trgu in v sv. Florijana ulicah se bode

v četrtek dné 26. februarja 1880 dopoludne ob 10. uri

na pismene ponudbe oddalo.

Načrt, pogoji in proračun ležé v mestnem stavbenem uradu in se zapечатene ponudbe do zgoraj omenjene ure pri mestnem magistratu sprejemajo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 15. februarja 1880.

Župan: Laschan I. r.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v celej Evropi, zadele so tudi Svico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zovane žepne ure so najboljše ure celega sveta, kojih okrovi so izdelani iz najfinejšega srebrnega niklja, so izredno elegantno gravirani in giljoširani, ter so ameriškega sistema. Vsled neke vlastne konstrukcije ne more se taka ura nikdar pokvariti, pade ehko na tla, sme se stisniti, a vendar ura pri tem nič ne trpi.

Proti povzetju, ali vpošiljavi male svote, katera je pri vsakej baži ur zaznamovana, s katero je plačana le pridejana zlata double urna verižica, baržunasti etui, glavni ključ za ure in delavska plača, dobi vsakdo najfinejšo repasirano uro skoraj na polovico zastopj. Vse ure so natanko repasirane, ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzememo, in z drugo zamenjamo.

Izpisek ur.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, z dvojnimi okrovom in kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, tako da jih nobeden zlatar ne more od pravo zlatih razločiti; z verižico, medaljonom itd. preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od najtežjega srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenotke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov mobilnih ur na valje (cylinder-uhr) v teških giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, jeden komad preje gl. 15 zdaj le gl. 5.60

1000 komadov Washingtonskih ur na sidro od 13lotnega srebra, potrjene od c. k. denarnega urada, tekoče na 15 rubinih, elektrogalvanično pozlačene, da jih ne more nobeden strokovnjak ali zlatar od pravo zlatih razločiti; fino na trenotek regulovane in poskušene. Teh ur stal je preje jeden komad gl. 27, zdaj pa le gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odo-

brenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek repasirane, s kolesjem od niklja in privilegiranim regulovanjem, tako da se nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastopj tudi jedna zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje 35 gl. zdaj pa samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje 100 gl. zdaj gl. 40.

650 komadov stenskih ur v najfinejšem emailiranem okviru z zvonilom, repasirane, preje jeden komad gl. 6, zdaj le gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalneji mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 5.80.

650 komadov ur z majatnikom (pendeluhr) v fino izrezljanih gotičkih visokih omaricah, navijajo se vsakih osem dnij, fino na trenotek regulovane, lepe, in impozantne. Ker je taka ura po minolih 20 letih še dvakrat več vredna, naj bi jo imela vsaka družina, posebno ker se s tako uro soba olepša. Te ure stale so preje gl. 35, zdaj se dobi jeden komad za smešno nizko ceno gl. 15.75.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: Uhren-Ausverkauf

(594-6)

von

Philipp Fromm, Uhrenfabrik,
Wien, Rothenurmstrasse Nro. 9.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Ravno tako pogumen je pa tudi naš č. g. župnik, ki je mnogo uže koristil, in našo cerkev silno olepšal.

Iz spodnje šiške 13. febr. [Izv. dop.] Malo pozno sicer — ali poročati vam vendar pridem o veseljah, katere je napravila predpust naša čitalnica. Rad bi bil prepustil kritiko kakemu drugemu, pa nijsem nikakega poročila bral, primoran sem, da ne bode te morbiti mislili, da uže dremljemo, kakor žali bog v velikih krajih, kjer so se čitalnice tu za narodno probujenje mnogo zaslužena društva, s hrupom osnovali, a so potem kmalu malo sijajno zaspale, — opisati vam napredek našega komaj še le tri leta starega društva, kateri se je sijajno pokazal pri zadnji Vodnikove besedi na pepelnico.

Uže pred določeno uro napolnila se je čedno dekorirana soba a ne samo napolnila, temuč nagnetla polna domačega občinstva kakor tudi odlične gospode iz Ljubljane in Šentvid, in zmirom so še dohajali gostje, tako da se je marsikakemu debelemu gospodu slabo godilo. A vse te nezgode bile so kmalu pozajljene, ko je nastopil naš moški pevski zbor in zapel 'z zbranimi glasovi „Slava Slovincem.“ Krepko donijo ti glasi naših vrlih fantov in še premočan se mi je zdel zbor za te prostore, zato bi gorko priporočal odboru, da jih po mogočnosti razširi, kar bi ne stalo prevelikih stroškov, in bi tudi krčmarici mnogo koristilo.

A kaj domi nam sedaj na uho in kaj pomenja burno odobravanje občinstva? — Nastopil je mešani zbor in zapel „Vprašaj me zakaj da sem Slovenka“, a zapel tako gladko in milodoneče, da je marsikdo vprašal, kdo naučil je te od narave sicer lepo obdarjene glasove tako prijazno popevati, da človeku nehote sega v srce? Rad bi povedal ime tega gospoda, ki se je trudil mnogo, naredil veliko potov in žrtvoval marsikatero svojih prostih ur, predno da je ustvaril dva taka zbora na katere sme ponosen biti, a ne smem ga, kajti inače bo povedal svojim pevcem na vse usta, da tega ne trpi, ako so tudi pri tem čisto nedolžni, ker ne dela za to „da bi ga hvalili“. Da bi bili vsi ljudje tacih mislij.

Pa ne samo te dve pesni zapela sta nam naša zbor tako odlično, temuč še šest drugih, pri katerih sta žela mnogo pohvale. Sosebno dopadala je moškega zbora „Danici“, pri tej pel je bariton-solo znani izvrstni pevec gospod Štamcar, in mešanega zbora „Mornarska“. Gospoda! le tako naprej in kmalu bomo lahko rekli, da ima malo čitalnic po deželi takih pevcev.

Slavnostni govor predavala je gospodična Adamičeva s polnim čutom pomena besed in opravičila popolnoma kot zmirom, da je hči svojega izvrstnega očeta, našega gospoda podpredsednika, kateri je v svojej v srce segajočej besedi govoril „sporočilo slovenskej mladini“. Da bi lepi nauki, ki jih je dajal, tudi res segali v srce vam, ki ste up svoje domovine in ponos svojih staršev.

Mnogo se je še potem deklamovalo, ker so za igre prostori premajheni, vendar moram omeniti, da se je nekatero prehitro, kar se pa bode, pričakujem, za gotovo z dobro voljo drugi pot uže popravilo, nikakor pa to ne mislim izreči o našem „Janezku“. Komaj nastopivši imel je uže gospod G. smeh vsega občinstva v svojih rokah, in kako tudi ne, vsaj se je mali gospod vedel tudi tako ljubeznjivo sam predstaviti, da nij bilo zadržavati smeha: „Slavna gospoda, da veste, jaz sem pa

Janezek“. Marsikatero dobro je povedal ta „Janezek“!

Zadnja točka besede bili so „Trije nosovi“ komični trospev, kateri je občinstvu toliko veselja napravil, da so se nasmejali menda za celi predpust. Vse je pa še presegala improvizirana javna dražba, katero je g. P. s tako prirojeno si komiko vodil in g. S. mu zvesto sekundiral, da je hvaležno občinstvo vse kupilo, akoravno nij bilo mnogo prida.

Po besedi vršila se je tombola in še pozno v noč bili so vsi prostori polni radujočega se občinstva, le mlademu svetu nij bilo še vse po godu, kjer nijso mogli do dobrega dokazati gibčnosti svojih živih nog, za to jih je pa tembolj odškodovala maskerada na pustno nedeljo.

Črez dvajset parov jako okusno opravljeno mask nagajalo in vrtilo se je do ranega jutra. Katera da je bila lepa, lepša in najlepša, razsojevati mi je težko — in rajši prepustim to sitno stvar resnemu preudarku naših starih ženic v tem dolgem postnem času, one bodo to gotovo najbolje uganile, in kdo bi jim hotel kratiti to „nedolžno“ veselje!

Iz Trnovega 14. febr. [Izv. dopis.] Dne 7. jan. izvoljen je bil za bistriški okraj nov cestni odbor. Po dotičnej postavi izvoljen je bil črez osem dnij potem načelnik novemu odboru. Izvoljeni, kateri so res vsi vrli narodnjaki, objavljeni so bili po imenih v 2. broju letošnjih „Novic“. — A vendar, osupnila nas je novica, da je bil pri volitvi načelnika cestnemu odboru kot podpredsednik izvoljen dobro znani g. Fischer.

Kako, in s čegavjo pomočjo se je on kot podpredsednik v cestni odbor zopet vrnil, nam nij popolnoma znano. On v novi cestni odbor niti voljen nij več bil, le toliko je znano, da je na vse mogoče načine in z vso sebi prirojeno prilizljivostjo si prizadeval, da je postal vsaj to, kar je. Govoril je namreč, da on največ v bistriškem okraji zemljiškega davka plačuje, da ima torej postavno pravico v odbor izvoljen biti.

A faktično je dokazano, da on ne plačuje nič več, nič manj nego 15 gld., a ne zemljiškega nego zakupninskega davka od jablaniške graščine in njenih posestev, katerih zakupnik je.

Po § 28 cestne postave ima on kot zakupnik s pooblastilom svojega gospodarja pravico le do glasovanja — drugega ne.

Je-li g. Fischer pri dotičnej volitvi tako pooblastilo predložil, in ako je je, se je po omenjenem § potem ravnalo?

Mogoče, da novo izvoljenim odbornikom nij bilo vse natanko znano; ako ne, potem jih je g. Fischer lahko premotil.

In pri tej priliki vriva se nam vprašanje: Čemu se omenjeni gospod, ki je pri ljudstvu uže zaupanje izgubil, kar je zadnja volitev novega županstva jasno dokazala, še v naše javne zadeve sili?

Misli mar, da bode mu zdaj mogoče, sebi v korist popraviti to, kar je bila mu pravičnost g. okrajnega glavarja, namreč most — podrla?

Ne nadejajte se gospodine niti najmanjšega dobička več od nobene strani, ker svet je nehvaležen — ne bode vam privoščil za vaš lastni trud drugega nego pokoj, katerega vzlasti naše ljudstvo pred vami prav močno želi.

Iz Novega mesta 8. febr. [Izv. dop.] „Juris praecepta sunt haec: honeste viveré, alterum non laedere, suum cuique tribuere“ Pr. et § 3. Just. I. 1. de justit. et jure. —

Res lep in za družbeno življenje jako pomemben je ta juridični izrek in vendar se nahajajo še taki ljudje, ki njega teoretično lepoto iz nevednosti ne poznajo in njega veljavo v praktičnem življenju iz strankarske zagrizenosti prezirajo. Sijajen dokaz temu nam je zopet neka korespondenca v tej stroki — menim trdo negacijo i brezobzirno preziranje vsega narodnega — uže več nego renomiranega „Laib. Tgblt.“, ki je — mislim da v bolj nedolžnej obliki — izsedši iz Novega mesta v redakciji imenovanega lista — prej ko ne po dobrohotnosti njenega chefa — nekako politično „čur-dijo“ ali jopico dobila, da tem bolj v oči zbada in se privržencem njenim dopada.

Korespondenca, o kateri tu govorim, je priobčena v štev. 17 od 22. p. m. in z malimi besedami veliko, pa to veliko in neresnično pove. Kaki je bil dopisa namen? Gotovo ne oni: „alterum non laedere“, marveč ta: našega za narodno reč jako zasluženega, — ravno zaradi tega nemčurjem nepriljubljenega — obče spoštovanega vikarija g. Tomažiča in tukajšnjega mjlara, poštenega narodnjaka R. pred svetom javno ogrditi in to se ve da z dobro preračunjenim političnim zamislom (hintergedanken), pri tej priložnosti zopet jedenkrat po narodnej stranki udrihati i lastno na konja postaviti. Kako se je to onemu famoznemu korespondentu, kateri sploh vse više nazore zaradi onega: „s trebuchom za kruhom“ prezira — mislim, da imam čast ga dobro poznati — posrečilo in kako je z onim dopisom svojemu ljubljencu ustregel in mu k izgubljenemu kreditu pripomogel, to ve naj bolje tisti, ki je občno mnenje tukajšnjih veljavnih mož slišal in je o tej reči dobro informiran. Mislim, da tudi oni famozni korespondent sam je moral na svoje uho slišati, kako za njega sramotno se je o onem dopisu tukaj sodilo i to celo od možev, ki ne veljajo za prononsirane narodnjake, od možev iz nasprotnega tabora.

Neresnično je, da je namišljeni mjlara zaradi tega zalogo voščeni sveč otvoril, ker mu je to g. vikar svetoval. Povod temu činu nij dal g. vikar, dal ga je oni neodvisni — kakor se ljubljanskemu nemškemu listu poljubi ga imenovati — trgovec in beretalec z voščeni svečami sam, ker ravno njegov šovinizem, njegova puhla baharija je mjlara na to napravila, da mu hoče pokazati, da tudi „berač“ — saj ga je oni trgovec v svesti svoje „neodvisnosti“ tako imenoval — more vsega mogočnemu „universal-spekulantu“ konkurenco delati.

Neistinito je dalje, da je omenjeni g. vikar mjlaru kaki denar v posojilo dal in obžalovati le moram onega, ki se za trgovca šteje, pa tako malo rutine kaže, ka ne ve, da pošten človek tudi brez denarja blago dobi. Pa saj dobro ve, mislim, da iz lastne skušnje.

Domače stvari.

— (Garnizija v Ljubljani.) Tukajšnja „L. Ztg.“ je slišala mej oficirji govoric, da pride polk Nobili, ki se nabira v češkem okraji Jičinskem, iz Hercegovine v Ljubljano prec ko se bode doli spet vojska kaj premenjala.

— (Vreme) je pri nas še zmirom južno, vendar oblačno. Sneg se hitro taja, mokrota od streh leti, po ulicah se luže delajo in voda raste.

— (O umrlem Mihaelu Lenčetu), posestniku na Lávrici, nam se piše: Ranjki je bil znan posebno v Ljubljani, kjer je imel

koncem tega boja nismo nezadovoljni. Če smo vtasi več pričakovali, zlasti če smo upali, da se tudi gospoda Stremayra znebimo, morda smo premalo na ne še dovolj ugodne razmere ozira imeli. Tolažimo se, da bi lahko bilo slabše izšlo se. Zdaj je ministerstvo za jednega odločno narodnej spravi prijaznega uda, Kriegsrau, močnejši; a naučni minister Conrad, ki nij nikoli strankar bil, ampak le višji uradnik, je vstopil v Taaffejevo ministerstvo, torej nam ne bode menda a priori sovražen, kot nam je bil prejšnji.

V železniškem odseku **državnega zbora** je bila v nedeljo viharna seja. Dr. Rieger je predlagal, da bi se v dotičen zakon o krajevnih ali lokalnih železnicah sprejela določba, da imajo dežele od slučaja do slučaja odločevati, ali smejo dežele, okraji in občine same podvzemati zidanje lokalnih železnic in koliko bi morali oni, ki bi imeli največ dobička od takih železnic, razmerno plačati k stroškom za grajenje. Vnela se je o tem dolga debata in viharna, tako, da so naposled avtonomistiški poslanci zapustili sejo. Predsednik baron Gödel je potem sejo zaključil, dasiravno so ustavaki bili zoper to.

Odsek državnega zbora zoper odelu je sprejel predloženega zakona § 1, po katerem se sme največ 10 odstotkov zahtevati.

Skupni **avstro-ogerski** budget za leto 1880 znaša: redni stroškovi 100.270.299 gl. izredni pa 4.461.533 gl., tedaj 104.731.832 gl. Cislejtanija plača 70% t. j. 68.416.036 gl. 75 kr. Translejtanija pa 30% t. j. 29.321.159 gl. 64 kr.

Hrvatski ban se je vrnil iz Beča v Zagreb. „Obzor“ pravi „da se svi zagrebački proroci hrane kiselim zeljem, i da su svi oni, koji su govorili, da imaju najsigurnije viesti, i sebe i druge prevarili.“ Pri nas tega ne razumemo. Kaj je s krajiškim pitanjem? Najbrž je spet zaspalo.

V justičnem odseku **ogerskega** sabora se zdaj posvetuje o izvrševalnem zakonu k obema kazenskima zakonoma. Pri tej priliki je poslanec Darday, najzvestejši Tiszin pristaja, predlagal, na se žaljenje česti po časopisih zoper privatne osebe, odvzeme razsodbi porotnih sodišč in odda posamnim sodnikom. Justični odsek je ta predlog odložil, ki je namerjen zoper časopisno svobodo, in gotovo po okusu ministra Tisze.

Vnanje države.

Po celej **Rusiji** se delajo velike priprave za slavljenje petindvajsetletnice nastopa carja Aleksandra na vlado, ki bode 2. marca letos. Peterburgska občina bode izročila mu velik album akvarel iz zgodovine Rusije in bode naredilo veliko narodno veselico „guljanje“. Razpisalo je to mesto tudi 7000 rubljev za najboljšo zgodovino „Petro-

grada“ (Peterburga, kakor Rusi sami pišejo). Tudi druga mesta se pripravljajo.

Srbska skupščina je odobrila trgovinsko pogodbo z Angleško, ter povečanje cola na turške in bolgarske meji na 8 odstotkov.

Srbska skupščina je bila dné 15. t. m. zatvorjena. Preje pa je še odobrila zakon o uravnanji zemljiškega vprašanja. Vsaka rod bina dobi 4 hektare zemlje proti odškodnini prejšnjemu lastniku.

Pri zaključnji skupščine je bil knez na vdušeno sprejet. Knez Milan je v prestolnem govoru omenil pogodbe trgovinske z Angleško ter izrazil upanje, da bodo tudi druge vlasti jednake pogodbe sklenile sè Srbijo.

Francosk list poroča, da bodo Francija, Anglija in Nemčija **Rumunskeje** priznale neodvisnost oficijalno dné 20. t. m.

Atenska vlada je zadovoljna z angleškim predlogom gledé uravnanja grško turške meje, da bi namreč mejnarodna komisija ozemlje na mestu preiskala in potem določila mejo.

Iz **Carigrada** se poroča o nekakej ministerskej krizi in da je sultan imenoval Savfet pašo vnanjim ministrom, Said pašo notranjim, Mahmud pa ministrom predsednikom. Angležem to ministerstvo nij po volji, zato se trudijo, da bi je preprečili.

Neki londonski časopis poroča, da je v pismih, katere so našli Angleži v **Kabutu**, popolen načrt, kako bi se v Indijo prodrlo. Rusija je baje obljubila, da hoče pomagati Afganistancem, kateri naj bi potem pridržali si ves plen in deželo do Lahore.

Papež v novej encykliki brani sveti značaj zakona, zahteva spoštovanje pred cerkveno zakonsko pravico ter priporoča složnost mej cerkvenimi in svetnimi oblastnjami.

Jutri v sredo se bode v **berlinskem** „rajstagu“ v prvič prečital državni proračun za l. 1880/81. Pričakuje se velikih debat, in da bode govoril tudi knez Bismark.

Dopisi.

Z Dunaja 16. februarja. [Izv. dopis.]

Torej zdaj je popolnem gotovo, da bode uže jutrnja „Wiener Ztg.“ prinesla imenovanje dolnjeavstrijskega ces. namestnika Conrada za učnega ministra, a viteza Kriegsrau kot finančnega ministra. S tem je ministerska kriza za enkrat rešena, vsaj gotovo za tako dolgo, dokler državni zbor skupaj ostane. Potlej se utegnejo stvari na dalje razviti. H karakteristiki situacije naj povem denes samo to, da nemški ustavoverci z izidom krize nijso nič zadovoljni. Močno jih jezi, da je Kriegsrau vendar v ministerstvo prišel, če prav se jim je za enkrat posrečilo, da nij dobil portfelja za nauk. Pa tudi Conrada oni nikakor ne štejejo k svojim, torej tudi njegovega vstopa ne pišejo ustavoverstvu na račun.

Sedaj jih bom imel, denarjev, če bom dobil pravdo, katero mislim napeti proti svojemu medicinskemu doktorju, da mi povrati denarje, katere sem mu bil plačal za njegovo lečenje, ker je to „indebite solutum“, če veste, kaj pod tem razumejo juristi.

Če ne veste, vam bom povedal to in raztolmačil.

Ko bi na primer opravišstvo „Slovenskega Naroda“ brojilo vrste mojih objektivnih pisem, pa bi mi plačalo za vsako vrsto po 2 ali 3 krajcarje, tedaj bi bilo to „indebite solutum“.

Mislím, da ste me razumela, samo vas prosím, da pripíšete to, kar se vam povedal, mojej skromnosti, ker jaz sicer vem ceniti svojo vrednost, ali z denarji plačati se ne bi dal posebne potrebe za ta-le pisma, katera pišem samo vam, milostiva, in najdem zadostno nagrado v tem, če mi izrazíte tedaj pa tedaj svoje priznanje.

Tudi en duhovni gospod mi je poročil z

Iz Idrije 16. febr. [Izv. dop.] (Volitev župana.) Denes se je vršila volitev občinskega starešinstva; za župana je bil izvoljen jednoglasno g. Kajetan Stranecky, za svetovalce pa gg. dr. Baaz, Franc Goli in Franc Didič. Prva dva bila sta od naše strani kandidirana, a zadnji je v II. razredu propadel, usmilili so se ga potem gg. uradniki, ter volili ga v I. razredu, a tudi tukaj dobil je najmenj glasov. Važro se mi tudi zdi objaviti, da bi bil moral g. F. Didič uže denes mej porotniki v Ljubljani sedeti, a ker je ta mož „verfassungstreuer kandidat“ smel je menda za dva dni doma ostati, da je tako mogel denes še tukaj volitve udeležiti se. Nam bi bilo to prav, samo, če to velja za vse, tudi za narodnjake. Ta volitev je videti nekako sporazumljenje mej strankami, kar se je zelo naglaševalo; a časa kolo nam bode še le pokazalo, koliko da je na tem resnice. Tukaj župan biti je silno teška naloga, a g. Straneckega poznamo, da ima veliko eneržije, da se ne uklanja vsakej sladkej besedi, stavimo torej polno zupanje v njega, da bode svojej nalogi in obljubi tudi mož beseda ostal. Ako se nazaj na njegovo prejšnje županovanje oziramo, nam je še v prav dobrem spominu, da je mej tistim časom Idrija svojega zadnjega narodnega poslanca v deželnem zboru imela. Vse to nas potrjuje v veri, da si je g. Treven poštenega naslednika izbral, ter da bode tudi ta pošteno in veljavno besedo vložiti vedel, kjer in kadar bode treba, posebno pa, da se bode potezal za naše ubogo zatirano ljudstvo.

Vse teško pričakuje g. ministrovega odločila na interpelacijo g. Windischgrätza. Sliši se tudi, da se zaslužek delavcem v jami ta mesec uže izboljšuje, kar je gotovo le sad te interpelacije.

Iz Kroke 18. febr. [Izv. dop.] Zdaj imamo vrle nove občinske zastopnike; na čelo novoizvoljenih občinskih mož je za župana izvoljen g. Lovro Megušar, za svetovalce pa: Karel Pibovec, Matevž Šolar in Matevž Soršak. Nadejamo se od teh mož dober vspeh, da, kar je zmešanega, bodo previdno uravnali.

Znano je, da sta tukaj dve bralni društvi: „Sloga“ in „Čitalnica“, tedaj dve stranki. Vedno se kaj neprilicnega mej njima pripeti. Neprijetno je pa slišati, da se naši občesposhtovani gospodje od neke stranke zaničujejo. Čemu to? Naš gospod učitelj je neutrudljiv dober učenik, kakor tudi č. g. beneficijant; pa prav nič ne porajata, če se zabavlja na nju.

dopisnico, da mi bo skoraj pisal o zadevah mojih spisov, kateri mu bojda delajo veselje, in rekel je celo pred 14 dnevi, da je uže zgotovil pol pisma, a sedaj sem tistega gospoda prosil, naj mi le pošlje onega pol pisma, za drugo polovico ga bom še počakal. Povedal sem mu pač, gospodu, da naj bo vesel, ka ima svojo župo, ker ko bi bil pisar, si ne bi zaslužil goldinarja na dan s svojo pisarijo.

Kar se tiče pisarije, se jaz ne ustrašim nikogar tako hitro, samo da sem podoben nekoliko poljskemu pisatelju Kraszewskemu, tako grdo namreč znam pisati, pa se bojim, da bom teško odgovarjal za grehe, katere napravijo stavci, kadar stavijo kaj iz mojega rokopisa.

Oprostite, da sem bil denes tako subjektiven.

Vaš sicer objektivni

C—v.

matematično-fizikalickim instrumentom, ampak ko sem uže bil napisal oni terminus technicus, ga nijsem hotel več brisati a) ker beseda nij konj, b) ker sta bili besedici objektivno postavljeni, ne pak subjektivno, tedaj vas žaliti nijsta mogli. Potem pa toliko besedij zaradi jednega izraza! to zares nij vredno, da bi človek še nadalje spisal greh objektivno storjen po enem izrazu latinskem, kateri pomeni prav za prav nekaj takega, kar se vedno giblje in maje sem ter tja, pa ne miruje nigdar, ne po noči, ne po dnevi.

Kar se vam sedaj povedal, je med s pe-linom v povračilo za vašo „slavo“, s katero ste mi ovenčala moje sarkastično čelo!

Ako bi le človek denarjev imel v žepu dosti in bi živel brez posvetnih skrbij, bi se dalo marsikaj veselega napisati, ali kadar ima možnja jetiko, je človek nekako bedast, barem jaz se zdím sam sebi strašno neumen, če nómam denarjev.

štiri gostilne, ki so točile njegovo vino uže mnogo let, namreč pri „Belem volku“, pri „Lozarji“, pri „Virantu“ in v Gradišči v nekdanjej Rostovej hiši, ne manj pa po celem Bizeljskem in tudi v Proseku, v katerih krajih je povsod jako mnogo vina kupoval leto za letom in bil znan mej vsemi posestniki vinskih goric. V svojih mlajših letih je prehodil ranjki mnogo sveta, koder je vozil kot „veliki voznik“ različno blago, celo v Nemčijo gori, kjer se je tudi na Bavarskem oženil. Z dolenske strani poznali so ga vsi kmetje, posebno pa vozniki, kateri so se radi glasili pri njegovej velikej gostilnici „pri Gospodci“. V njegovej bližnji okolici bil je dobro poznan kot prijatelj kmetov. Ker kmetje pri vsakej bogatej hiši radi kako povest o čudežnem obogatnji iznajdejo, iznašli so tudi, da je eden prednikov Gospodčevih našel bil sodček srebra v cestnem grabnu tačas, ko so Francozje bežali s Kranjskega. Isto tako je bil znan v Ljubljani kot dobrotnik revežev. Kdor se je obrnil do njega in prosil za podporo, nij odšel nikoli praznimi rokami. Politično indiferenten, ker iz stare šole, nij bil mož nikdar sovražnik katere stranke, ogibal se je vsakega političnega prepira, ljubil pa svojo kranjsko domovino po svoje.

— (Iz Šmarja) pod Ljubljano se nam piše: Tu je umrla dné 15. februarja mati prečastitega gospoda dekana Andreja Drobniča v 83. letu svoje starosti.

— (Slovansko podporno društvo v Trstu) ima svojo dvorano (via coroneo) pri Zlatem orlu ali pri Jutmanu. Udje in vplačila se sprejemajo vsako nedeljo od 10. ure predpoludne pa do 2. ure popoldne v društveni dvorani, mej tednom pa pri denarničarji g. Fr. Žitku (corsia stadion št. 1) vsako uro. Vsak, kateri vplača, naj prinese soboj društveno knjižico, dobil bo vsak ud tudi spoznavalni listek, brez katerega ne bode nobeden smel zahajati v društveno dvorano časopisov brat. Društveno leto se računa od 1. marcija t. l. To daje na znanje vsem č. udom odbor.

Razne vesti.

* (Upor.) Iz Vratislava se poroča, da so delavci v Scharley rudniku začeli tepsti uradnike, ko so jim ti izplačevali zadnji zaslužek. Delavci so porušili poslopja in moralo se je vojakov na pomoč poklicati.

* (Čudna rešitev.) Iz Olomuca se poroča: V noči od 13. do 14. t. m. je peljal obložen voz čez železniški tir neki kmet, ki je pa trdno zaspal. Ker je pa bil pot zaprt, zavozil je konj voz na desno kraj tira proti mostu. A ravnokar je pridrdral mešani vlak, in njega ropotanje nij moglo kmetiča zbuditi iz trdnega spanja. Konj prestrašen, se je otrgal in skočil na stran, voz je pa vlak potisnil čez most. Vodja vlaku je še-le zdaj opazil voz, in je vlak ustavil; obstopili so kmeta, ki je še neprenehom smrčal in ga zbudili; čudil se je, kaj da hočejo ljudje okolo njega, a probudil se je popolnem se le, ko ga žandar soboj odpelje. Niti kmetu, niti konju se je kaj zgodilo, oba sta ušla pretečej nesreči z zdravo kožo.

Priporočilo.

Udano podpisani ima čast p. n. čestitemu občinstvu, ki obiskuje kavarne, naznanjati, da je po smrti prejšnjega kavarniškega najemnika g. Karla Favkal-a, prevzel

kavarno „zum Nordstern“

na kongresnem trgu št. 13,

ter prosi se zagotovilom točne postrežbe, izvrstne pijače in velike izbire političkih, humoristiških in ilustriranih časopisov, za mnogobrojno obiskovanje.

Spoštovano
Boštjan Karl,

najemnik kavarne.

(55—1)

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Eksekutivne dražbe

dné 20. februarja:

Jože Majhen (2) iz Briž (1839) v Litiji; Marijana Bostič (2) iz gorenjega Bernika (440) v Kranji; Gašpar Logar (1) iz Zerovnice (1379) v Logateci; Luka Turšič (11078) v Logateci; Janez Rožanec (1) iz Topola (2101) v Logateci; Janez Kebe (1) iz Jezera (1005) v Logateci; Anton Judež (1) iz Gorice (2871) v Brdu; Urša Vrankar (2) iz Borja (1396) v Litiji.

Loterijske srečke.

Na Dunaji 14. februarja: 53, 69, 78, 31, 64.
V Gradci 14. februarja: 29, 82, 9, 48, 1.

Dunajska borza 17. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	71	gld.	40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72	„	15	„
Zlata renta	85	„	20	„
1860 drž. posojilo	129	„	75	„
Akcije narodne banke	843	„	—	„
Kreditne akcije	305	„	20	„
London	117	„	—	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	34 ¹ / ₂	„
C. kr. cekini	5	„	53	„
Državne marke	57	„	65	„

Odpretje trgovine.

Visoko čestitemu občinstvu tukaj in drugod udano naznanjam, da sem odprl čisto novo, najlepše izbrano

trgovino sè suknom, platnom in manufakturnim blagom.

Prosim tedaj, naj me slavno občinstvo počasti sè svojim pogostim pohodom, ker se bodem trudil, vsem naročnikom pošteno in ceno postreči.

Izgledi željenega blaga se rado oddajajo, vnanje naročbe skrbno izvrše.

Priporočajo se uljudno še enkrat, zaznamljam sè spoštovanjem

Anton Schuster,

v Ljubljani, špitalske ulice št. 7.

(53—1)

Temeljita pomoč vsem, ki so v želodci ali trebuhu bolni.

Ohranjenje zdravja

naslanja se večjim delom na čiščenje in snajenje sokrovce in krvi in na pospeševanje dobrega prebavljenja. Najboljše za to sredstvo je

dr. Roza

življenski balzam.

Življenski balzam dr. Rozov odgovarja popolnem vsem tem zahtevam; isti očlvi vse prebavljanje, nareja zdravo in čisto kri, in truplo dobi svojo prejšnjo moč in zdravje zopet. Odpravlja vse teško prebavljanje, osobito gnjus do jedi, kisló riganje, napetost, bljevanje, krč v želodci, zaslinjenost, zlato žilo, preobteženje želodca z jedili itd., je gotovo in dokazano domače sredstvo, ki se je v kratkem zaradi svojega izvrstnega uplivanja obče razširilo.

1 velika sklenica 1 gld., pol sklenice 50 kr.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Velespoštovani g. Fragner!

Prosim vas udano, pošljite mi za priloženih 18 mark zopet „dr. Rozov življenski balzam“. Ta balzam je prav posebno sredstvo zoper gnjus do jedi, shujšanje, in ako se ne more spati. Ljudje, nad kojimi so uže obupali zdravniki, postali so po tem „življenskem balzamu“ zdravi in krepki. Prosim za takojšnje priposlanje.

V štovanju vam udani **H. Stolzenberg.**

Loos-Heinersdorf poleg Müncheberga 14. avg. 1875.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno **dr. Rozov življenski balzam** iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno **dr. Rozovega življenskega balzama**.

Pravi

dr. Rozov življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdeovalca **B. Fragner-ja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekarna; Jos. Svoboda, lekarna. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekarna. V Kameniku: Jos. Močnik, lekarna.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega življenskega balzama. Isto tam:

Pragska občna domača maz,

gotovo in izkušeno sredstvo za ozdravljenje vsacega prisada, rane in oteklina, à 25 in 35 kr. av. v.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. a. v. (270—19)

Tušci.
16. februarja:
Pri Sionu: W. Ahlhart-
stien iz Gorice. — Güssel
iz Prage.
Pri Malte: Ments.
Pendini, Alghisoli iz Du-
naja. — Golob iz Vrhnike.

Dva mlada gospoda,
jeden c. kr. okrajni sodnik, drugi lekarnik, žalita se zavoljo ženitve seznaniti z gospodstvanjem, katere so lepega ponašanja in dobrega srca. Liste s fotografijami naj izvolijo pod naslovom: **G. in K., Prieder.** (Bosna), poslati. (54—1)

Salónsk premog
in **razkrojena drva**
po najnižej ceni pri
A. Debevol, rimska cesta (Gradišče) 19.

Najboljši

(44—13)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.